Invățămintele campionatului de fotbal 1960-1961

Trecind în revistă bilanțul activității fotbalistice din cadrul campionatului pe 1960—1961, nu putem să nu ne amintim că acest sport, mult îndrăgit de oamenii muncii din țara noastră, a avut o perioadă de stagnare, de rămînere în urmă față de celelalte discipline sportive. După îndelungate căutări, pe baza unor vii discuții și consultări cu cadre de specialitate s-au stabilit principiile orientării în joc precum și ale metodicii de pregătire. Și sezonul competițional 1960—1961 a început prin punerea în practică a planului de măsuri, elaborat de U.C.F.S., în vederea redresării calitative a fotbalului.

Trebuie să subliniem faptul că și în acest an competițional, datorită grijii regimului nostru democrat-popular, s-au creat activității fotbalistice condițiuni tehnice și materiale optime, în scopul de a se înlesni o activitate superioară de instruire-antrenament. Să vedem, în rîndurile ce urmează, ce anume s-a realizat și ce anume mai avem de făcut pentru ridicarea necontenită a nivelului calitativ al fotbalului, cum au muncit antrenorii și jucătorii pentru a-și însuși și, apoi, pentru a aplica în viață îndrumările federației, cum s-a muncit pe drumul redresării fotbalului nostru.

★

★

Aplicarea orientării de joc

Apreciind după nivelul tehnic, general, al meciurilor, desfășurate în această ediție a campionatului, ajungem la concluzia că, **APLICAREA ACESTOR PRINCIPII IN JOC DE CĂTRE ECHIPELE NOASTRE A AVUT UN EFECT POZITIV, INREGISTRINDU-SE UN REVIRIMENT IN FOTBALUL NOSTRU.**

Este îmbucurător pentru noi să constatăm, în primul rînd, faptul că actele de indisciplină petrecute pe terenurile noastre de fotbal s-au redus simțitor. Unii jucători, care în trecut au practicat, în mod perseverent, un joc periculos, s-au debarasat de asemenea practici, au continuat, firește să lupte din răsputeri, dar în limitele sportivității. Un exemplu elocvent în această privință îl constituie fundașul echipei Rapid, Dumitru Macri, care a și fost reintrodus în echipa reprezentativă. Rezultatele pozitive obținute la acest capitol se datoresc muncii educative depuse de unii antrenori (Șt. Onisie, A. Botescu, Gică Nicolae, A. Sepci), care combat cu hotărîre orice tendință de joc neregulamentar, dar, în mare măsură, și comisiei de disciplină din cadrul federației de specialitate, care a sancționat la timp și în mod exemplar pe cei certați cu disciplina. Un aport substanțial la bună desfășurare a partidelor revine și Colegiului Central de Arbitri, care a trasat de la început de campionat sarcini de răspundere arbitrilor, menite să ajute aplicarea noii orientări, în ultimă esență redresarea fotbalului romînesc. Astfel, cei mai mulți dintre arbitri au manifestat mai multă fermitate față de abaterile de la regulament, indiferent dacă ele au fost săvîrșite la mijlocul terenului sau în suprafața de pedeapsă, chemînd prin aceasta la ordine pe apărătorii prea „zeloși".

Mai sînt însă antrenori, care mai confundă noțiunea de combativitate cu jocul excesiv de dur. Așa de pildă, antrenorul Tr. Ionescu (Dinamo Buc.) nu a căutat să canalizeze particularitățile jucătorilor săi spre un joc corect și disciplinat. La fel, antrenorul C. Simionescu (Știința Buc.) nu s-a preocupat în suficientă măsură de educația fotbaliștilor pe care îi antrenează.

Jocul colectiv, constructiv

ACEASTA CARACTERISTICA A JOCULUI MODERN S-A INTREVAZUT LA ECHIPELE NOASTRE CU PUȚIN INAINTE DE ELABORAREA NOILOR PRINCIPII DE JOC. Dar, la ediția 1960-1961 a campionatului ea a constituit o preocupare sporită din partea majorității antrenorilor de categorie A și B, care au căutat să imprime în jocul echipelor lor amprenta acțiunilor colective. Trebuie să subliniem, în această privință, meritul antrenorilor de la C.C.A., Rapid, Dinamo București, Steagul roșu Brașov, Știința Cluj etc. Acțiunile individuale ale unor jucători (Constantin, I. Ionescu, Fusulan, Seredai etc.) sînt subordonate jocului colectiv.

In privința organizării acțiunilor constructive, prin trecerea din apărare în atac (în situații mai dificile) s-a făcut prea puțin. Preocupări au existat doar la unele echipe (C.C.A., Steagul roșu, Rapid, Știința Cluj, U.T.A.), celelalte preferînd degajările întîmplătoare, fără adresă, în dorința de a se elibera, oricum, de presiunea atacului advers (Știința Timișoara, Minerul Lupeni, Corvinul, C.S.M.S. Iași, Petrolul etc.).

Jocurile „școală" din cursul săptămînii nu au fost folosite în scopul realizării unui joc colectiv, constructiv, urmărindu-se doar o oarecare omogenizare sau definitivarea formațiilor. Se poate afirma că, jocul mai organizat al echipelor C.C.A., Știința Cluj, Progresul (în ultima parte a campionatului), Dinamo București, Steagul roșu se datorează jucătorilor coordonatori (Constantin, Mateianu, Smărăndescu I, Tîrcovnicu, Seredai). Un exemplu edificator în această privință îl constituie și Bone, mijlocașul echipei reprezentative. Acesta, datorită pregătirii sale tehnico-tactice a reușit să aducă o contribuție însemnată la realizarea unui joc mai organizat atît în apărare cît și în atac, în meciul cu Turcia. Tot în legătură cu organizarea jocului trebuie subliniat faptul că, formațiile noastre de categorie republicană nu aplică, de loc, în joc principiul alternării efortului, de la un compartiment la altul (de exemplu: interii cu halfii) sau chiar între jucătorii aceluiași compartiment. Așa se face că, în timp ce o extremă (să zicem cea de pe partea stîngă) este incontinuu solicitată, cealaltă „șomează" pur și simplu și termină repriza sau meciul întreg cu multe resurse. Neaplicarea acestui principiu duce și la lipsă de varietate în joc, la șablonism.

Joc echilibrat și elastic

In majoritatea cazurilor, echipele noastre și-au organizat jocul în așa fel încît să nu neglijeze siguranța apărării atunci cînd s-au aflat în atac. Aceasta a contribuit la o mai ușoară trecere de la o situație de joc la alta, adică la echilibrarea jocului în mișcare. Echipele care au realizat într-o oarecare măsură un joc echilibrat și elastic au fost: C.C.A., Dinamo București, Rapid, Steagul roșu, Metalul Tîrgoviște, Dinamo Bacău, Industria Sîrmei C. Turzii etc. Antrenorii acestor formații au înțeles că, fiecare jucător trebuie să-și respecte sarcinile pe posturi în măsura cerințelor fotbalului modern.

FOTBALUL STRICT DEFENSIV, COMBATUT DE NOUA ORIENTARE DE JOC ESTE PRACTICAT DE ECHIPELE CARE PUN ACCENT PE OBȚINEREA UNOR REZULTATE IMEDIATE, DE MOMENT, IN DEFAVOAREA CALITAȚII ȘI SPECTACULOZITĂȚII JOCULUI. Așa s-au comportat echipele Știința Timișoara, Corvinul Hunedoara, Petrolul Ploiești, Dinamo Săsar, Chimia Govora, Gloria Bistrița, Dinamo Barza, în special în jocurile desfășurate în deplasare. Trebuie să accentuăm însă că nici jocul strict ofensiv nu poate fi considerat ca singura soluție spre realizarea unui fotbal adevărat, singura cale spre obținerea victoriei. Jocul pur ofensiv presupune că, atenția jucătorilor este îndreptată numai în acest sens și că în acest caz se pot ivi situații dificile pentru apărători, provocate în special de declanșarea rapidă a contraatacurilor adverse. Sînt echipe ca: Știința Cluj, C.S.M.S. Iași, Știința București, C.S.M. Sibiu și uneori C.C.A., care nu și-au luat întotdeauna măsuri privind siguranța apărării.

Pentru a suplini lipsa de tehnică, unii jucători din apărare recurg la oprirea adversarului prin joc neregulamentar

— Hei, ce crezi că dacă m-ai driblat poți să te duci, așa, de capul tău?

Desen de S. NOVAC

Deficiențele care împiedică realizarea jocului echilibrat și elastic sînt generate de faptul că, în procesul instructiv-educativ se mai comit încă greșeli. Astfel, în jocurile „școală" nu se stabilesc sarcini precise, iar cînd se face aceasta, ele nu sînt urmărite cu atenție și exigență.

In prevederile orientării noastre, jocul nu mai este fragmentat în atac și apărare, jucătorii nu sînt numai atacanți sau apărători. Echipa trebuie să formeze un tot unitar, care caută să rezolve permanent în mod eficient sarcinile de atac și de apărare, fiecare jucător acționînd în funcție de atribuțiile pe care le are în cadrul echipei.

Despre acțiunile purtate în viteză și cu pase în adîncime

Această caracteristică a fost numai parțial realizată, deoarece viteza acțiunilor a crescut mai mult în zona de organizare și desfășurare a atacurilor, la mijlocul terenului, și mai puțin în zona de finalizare. Antrenorii trebuie să știe că, nu este suficient să se spună jucătorilor **„JUCAȚI MAI RAPID IN ZONA DE FINALIZARE"**. Ei nu vor putea realiza acest lucru, dacă nu sînt pregătiți în mod corespunzător la antrenamente. Pentru a se rezolva această problemă trebuie exersate diferite complexe de exerciții tehnico-tactice, pe care jucătorii să le repete pe o perioadă mai îndelungată, pînă ce ele devin deprinderi care au la bază principiul: **„PASEAZĂ ȘI TIȘNEȘTE PENTRU REPRIMIREA MINGII"**.

Pasarea mingii în triunghi, în zone de finalizare, realizată parțial de unele echipe, se datorează mai mult inspirației de moment a unor jucători în loc să fie urmarea unei pregătiri metodice. In controalele efectuate la antrenamentele echipelor s-a constatat că nu se exersează de loc pasele în triunghi și că nu sînt preocupări nici pentru dezvoltarea vitezei în zona de finalizare, prin aplicarea unor exerciții corespunzătoare. In zona de finalizare pasa în adîncime e considerată ca fiind decisivă. La majoritatea echipelor noastre s-a observat însă, că, în fața zonei de finalizare se folosesc pase laterale, spre extreme, chiar în situații care permit efectuarea pasei în adîncime. **AȘADAR, JOCUL CU ACȚIUNI PURTATE IN VITEZA ȘI CU PASE IN ADINCIME RAMINE O PROBLEMA A VIITORULUI CAMPIONAT.**

Perseverența

O altă caracteristică a orientării de joc o formează perseverența pentru atingerea scopului final. Pentru a se obține un randament crescut și constant se cere ca jucătorii să aibă calitatea de a persevera în acțiunile lor pe tot timpul jocului, indiferent de scor, și să nu demobilizeze cînd rezultatul le este defavorabil. Ne sînt încă proaspete exemplele oferite de echipele C.C.A. (în meciul cu Steagul roșu și Dinamo București), de Petrolul (cu U.T.A.), de Știința Cluj (cu Dinamo Bacău), care au cîștigat, prin perseverență, jocuri aproape pierdute. Alte formații, în schimb, cedează uneori psihologic, dînd dovadă de lipsă de perseverență în lupta finală, fapt care duce la scoruri neobișnuite. (Petrolul în meciurile cu Dinamo București și cu Știința Cluj, Știința Timișoara cu Progresul, U.T.A. cu Farul etc.).

Perseverența îmbracă și forme individuale. Și aici, putem enumera jucători care insistă de multe ori cu succes, chiar cînd sînt depășiți de adversari sau cînd mingea pare pierdută (Seredai, Dridea, Macri, Nunweiller III și IV, Jenei, Czako, H. Moldovan, Koszka ș.a.). Alții însă (Alexandrescu, Apolzan, Tabarcea, David, Florea, Lazăr) nu mai insistă cînd pierd mingea și se lasă depășiți. **In concluzie și la acest capitol al pregătirii morale și de voință antrenorii noștri trebuie să muncească mai mult pentru a insufla jucătorilor dragoste sporită față de culorile clubului, — mai multă dîrzenie în disputa cu partenerul de luptă sportivă.**

Sistemul de joc

Ca primă treaptă pentru trecerea de la sistemul W.M. la sistemul cu trei fundași s-a văzut că echipele noastre au început să aplice unele principii esențiale și anume acelea pentru care aveau posibilități:

— mărirea zonei de activitate a înaintașilor, în special a extremelor, cu sarcini mărite în apărare;

— plasament variat din partea jucătorilor care alcătuiesc tripleta cu un vîrf și cu două vîrfuri de atac;

— sarcina ca toți jucătorii să participe într-o măsură mai mare la acțiunile de atac și de apărare ale echipei.

Jocurile prestate de echipele noastre în campionat au dovedit că, antrenorii au avut o preocupare în această direcție, în urma căreia s-a constatat o mai bună organizare și conlucrare atît în atac cît și în apărare (la toate echipele de categoria A și la unele din categoria B: Jiul Petroșani, Dinamo Suceava, Metalul C. Turzii, Arieșul Turda, Metalul Tîrgoviște, Dinamo Pitești etc.).

Aplicarea mai uniformă și constantă a sarcinilor de mai sus s-a efectuat cu multe variații, uneori însă și cu aspecte incorecte. Acestea au diferit de la echipă la echipă, în sînul aceleiași formații și de la joc la joc.

Mărirea zonei de acțiune a înaintașilor se aplică aproape de toate echipele. Au rămas doar puțini acei jucători, care nu respectă acest principiu. Referitor însă la îndeplinirea concomitentă a sarcinilor de atac și de apărare, exemplele negative sînt numeroase: Dinulescu, Alexandrescu, Varga, Ozon, Proca, Gram, Marcu, Manolache, Unguroiu și încă mulți alții.

Extremele vin în mod frecvent în apărare dar aportul lor, real, în această direcție este foarte scăzut, fiindcă nu cunosc procedeul tehnic de atacare și deposedare a adversarului, comițînd astfel, în majoritatea cazurilor, faulturi (Cacoveanu, Vasile Anghel, Marin, Copil, H. Moldovan ș.a.). Sînt însă și extreme, care în mărirea zonei de activitate, nu văd altceva, decît o poziție mai favorabilă pentru a porni la atac refuzînd, din comoditate, să vină în ajutorul apărării (Ivansuc, Creiniceanu, Pîrcălab etc.).

Circulația jucătorilor din tripletă, în mod variat, a primit o aplicare destul de largă, dar bine studiată și conștient aplicată a fost folosită doar de un număr redus de echipe (Dinamo București, C.C.A., Rapid, U.T.A., Știința Cluj, C.S.M.S. Iași). In rest, echipele au aplicat-o mai mult lateral, ca schimb de locuri (Știința Timișoara, Dinamo Bacău, Petrolul, Farul ș.a.).

Trecerea elastică și ritmică de la un vîrf la două vîrfuri de atac și invers, după necesitățile ofensive și defensive ale jocului, nu s-a cristalizat încă suficient, fiind lăsată la aprecierea și... bunăvoința jucătorilor. Incadrarea mijlocașilor în linia de fund nu este o problemă nouă și totuși majoritatea echipelor, chiar și cele fruntașe au tratat-o cu superficialitate. Rezultate promițătoare au fost observate la Koszka, Nunweiller IV și Petescu. Incadrarea mijlocașilor în linia de atac este mult mai frecventă; la acest capitol se remarcă Bone, Pașcanu, Petru Emil, Seredai, V. Alexandru. Uneori se fac, însă, exagerări, mijlocașii ignorînd sarcinile defensive (P. Emil, Capaș, Tănase). **REZULTA CA APORTUL OFENSIV ȘI DEFENSIV AL MIJLOCAȘILOR TREBUIE REZOLVAT MAI JUDICIOS, DINDU-SE O ATENȚIE DEOSEBITA PREGATIRII METODICE A JUCATORILOR, CARE TREBUIE SA-ȘI MAREASCA CAPACITATEA FIZICA ȘI ORIENTAREA TACTICA.**

In campionatul 1960—1961 am asistat la multe asemenea faze spectaculoase

In concluzie se poate afirma că, prin trecerea de la sistemul W.M. la sistemul cu trei fundași s-au obținut rezultate satisfăcătoare la toate echipele de categorie A și la unele formații de categoria secundă. Noile principii aplicate corect și consecvent vor putea rezolva, în mod favorabil, multe probleme legate de îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru. Rezultatele ar fi fost și mai bune, dacă antrenorii ar fi folosit cu mai multă convingere metode variate de pregătire.

Făcînd bilanțul părților negative și pozitive, după un an de la preconizarea orientării, Colegiul central al antrenorilor apreciază campionatul pe 1960—1961, ca un început promițător de redresare a fotbalului nostru.

Sarcini pentru anul competițional 1961-1962

In urma analizei activității campionatului ediția 1960—1961, pentru anul competițional 1961—1962 decurg următoarele sarcini: pentru îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru, noile principii de joc vor fi imprimate atît la echipele de categorie A și B cît și la formațiile de categorie inferioară (regiune, oraș, juniori), iar realizarea caracteristicilor orientării se va face în funcție de categoria în care activează fiecare echipă.

Pentru categoria A. La sfîrșitul anului competițional 1961—1962, jocul echipelor trebuie să reflecte realizarea tuturor caracteristicilor orientării de joc și să ducă la formarea coordonatorilor de joc (unul sau doi) în cadrul fiecărei echipe. Treptele de realizare vor fi stabilite de antrenori, în funcție de specificul fiecărei echipe.

In ceea ce privește sistemul de joc cu trei fundași, echipele trebuie să acționeze ca un tot unitar, să mărească razele de acțiune la toți jucătorii și să încadreze, alternativ, mijlocașii în acțiunile de apărare în așa fel, încît să avem apărări cu patru jucători, care acționează în scară, într-o sincronizare corespunzătoare cu acțiunile stoperului. Mijlocașii să fie încadrați alternativ și în acțiunile de atac; în același timp trebuie realizată circulația rațională în jocul tripletelor.

La echipele de tineret va trebui să se imprime același joc ca la formațiile de categoria A, urmînd ca pînă la sfîrșitul anului competițional să se realizeze aceleași caracteristici.

Antrenorul secund va răspunde de pregătirea echipei de tineret și va colabora cu antrenorul principal la pregătirea primei formații. Antrenorul principal are sarcini mai mari decît pînă acum, deoarece va supraveghea și îndruma instruirea tuturor echipelor din secție (tineret, juniori), în special în ceea ce privește imprimarea orientării de joc la toate formațiile.

Pentru categoria B. Pînă la sfîrșitul anului competițional se vor realiza următoarele caracteristici ale orientării:

— joc corect, sportiv; joc colectiv, constructiv și elastic; joc cu acțiuni purtate în viteză la nivelul tehnicității jucătorilor; acțiunile să poarte amprenta hotărîrii, perseverenței, dîrzeniei.

La toate echipele de categoria B se va forma un coordonator de joc.

Din sistemul de joc se vor realiza: mărirea razelor de acțiune a tuturor jucătorilor; încadrarea alternativă a mijlocașilor în atac și apărare; echipa va acționa ca un tot unitar.

Pentru echipele de categorii inferioare.

La echipele de categorie regională se va realiza: joc corect, sportiv; joc constructiv, colectiv; joc caracterizat prin dîrzenie, perseverență și hotărîre.

Celelalte caracteristici ale orientării de joc vor putea fi realizate la nivelul tehnicității jucătorilor. In ceea ce privește sistemul de joc, se va mări raza de acțiune a jucătorilor și se va face încadrarea alternativă a mijlocașilor în atac și apărare.

La echipele de juniori se va realiza: joc corect, sportiv; joc constructiv și colectiv; joc caracterizat prin dîrzenie.

Din sistemul de joc se va realiza mărirea razei de acțiune a extremelor și încadrarea alternativă a mijlocașilor în atac și apărare.

La echipele mai avansate (regiune și juniori) antrenorii vor putea realiza mai mult, în funcție de particularitățile jucătorilor.

COLEGIUL CENTRAL DE ANTRENORI

★ ★ ★

N.R.: Campionatul pe 1960—61 a însemnat în general pași înainte pe drumul redresării calitative a fotbalului nostru. Măsurile luate de federația de specialitate au început deci să-și arate roadele. Mai sînt însă multe de făcut pentru a fi satisfăcuți de jocul prestat de majoritatea echipelor noastre. E nevoie de o promovare curajoasă și mult mai cantitativă a elementelor tinere, de îmbunătățirea continuă și la un nivel mai înalt a pregătirii tehnice, fizice și tactice. Trebuie de asemeni îmbunătățită munca de educație comunistă în rîndurile fotbaliștilor noștri, de la care așteptăm un progres calitativ la nivelul condițiilor create pentru practicarea acestui mult îndrăgit sport de către masele largi ale oamenilor muncii.